

Hans Majestæt Kongens Tale til femtende ordentlige Storthing ved sammes Aabning.

Gode Herrer og norske Mænd!

Forhindret fra, Selv at aabne Eders Forhandlinger og byde Eder Min Velkomsthilsen, er det Mig hjært at kunne overdrage dette Hverv til Min høitelskede Søn, Kronprindsen, ved hvis Udnævnelse til Norges Vicekonge Jeg med sand Fornoielse har imødegaaet Nationens Ønske. Med faderlig Glæde og Erkjendtlighed seer Jeg ham omfattet af det trofaste norske Folks Kjærlighed og Tillid.

En Proposition om Forandring i Grundlovens § 14, der vil blive Storthinget forelagt, tilfigter at gjøre Vicekongens Ophold i Norge foreenligt med de Krav, som ere begrundede i Tronfølgerens Stilling til og Forholde i Sverige.

Med den Deeltagelse for Mig og Min Familie, paa hvilken Jeg har modtaget saamange, for mit Hjerte dyrebare Beviser, ville I have erfaret Min anden høitelskede Søn, Prinds Oscars Forlovelse og forestaaende Formæling med Prindsesse Sophie af Nassau.

Vore Forholde til samtlige fremmede Magter ere uforandret venksabelige. En i Aaret 1855 med England og Frankrige affluttet særskilt Traktat har end fastere knyttet de Venksabsbaand, der forene Mig med disse Staters Monarker.

Storthinget sammentræder under heldige Forvarsler. De seneste Aar have, trods truende Udfigter, i en ikke ubetydelig Grad forøget Landets Belvære og udviklet dets Næringsveie samt derved givet det Kraft og Evne til at bære Byrden og modstaa Trykket af den hos os, som i de fleste af Europas Lande indtraadte Stigning i Priserne paa alle Livsfornodenheder.

Uagtet Jeg med Rigets Være og Selystændighed, Landets Belvære og Næringsveienes yderligere Udvikling for Die, samt af Hensyn til Embedsstandens, i Billighed og Retfærdighed mod Individerne ikke mindre end i Statens egen Interesse begrundede, af Dyrtiden fremkaldte Trang til forbedrede Vilkaar finder Mig opfordret til at foreslaa en ikke ubetydelig Forøgelse af Statsbudgettet, er

Givet paa Stockholms Slot den 2den Februar 1857.

det Mig dog tilfredsstillende at kunne paavise Midler til disse vigtige Formaal uden i nogen solelig Grad at forøge hidtil gjældende Skattepaalæg.

Foreningsbaandet mellem Norge og Sverige knyttes med hver Dag stærkere og inderligere. Jeg har i hele dets Betydning opfattet Min høifalige Faders storsindede Værk, den for Nordens Selystændighed saa afgjørende vigtige Forening mellem de begge af Naturen til Fostbroderstab bestemte Folk. Min Stræben er derfor uafslædig rettet paa Gjennemførelsen af Grundtanken i denne for Mig saa hellige og dyrebare Arv — Gjensidighed i Venkskab og Tillid, ligesom i Agtelse for hinandens Retligheder, Fællesskab i Fædrelandskjærlighed, Trofasthed og i Alt, hvad der kan fremme begge Rigers Være og Selystændighed. Gjennemtrængt af denne Tanke har Jeg, ved af norske og svenske Medlemmer nedsatte Kommissioner ladet udarbejde Forslag til Ordningen af flere vigtige fælles Anliggender. Der vil saaledes blive forelagt Storthinget Propositioner og Meddelelser betræffende de forenede Rigers gjensidige Handels- og Søfartsforholde, — om visse Slags i det ene Rige affagte Dømmes Jværfættelse i det andet, og endelig angaaende Grundlaget for begge Rigers Bidrag til Opretholdelsen af Vor fælles Selystændighed og Uafhængighed.

Jeg nærer det Haab, endnu under Storthingets Samvær at kunne meddele Eder et tilfredsstillende Resultat af de med den danske Regjering indledede Underhandlinger betræffende Drefundstolden.

Beretningen om Rigets Tilstand, der vil blive Eder meddelt, paaviser dels den i næsten alle Retninger stedfundne Udvikling af vort Belvære og dels de Anliggender, paa hvis Ordning Jeg har troet at burde henlede Eders Opmærksomhed.

Idet jeg nedbeder Himlens Betsignelse over Eders Arbeide, forbliver Jeg Norges Riges Storthing med al Kongelig Naade og Indest velbevaagen.

Oscar.

(L. S.)